«شون بیکر» و فیلم او شگفتی‌سازان بزرگ «اسکار ۲۰۲۵» بودند

یک شب غافلگیرکننده سینمایی

سینمای جهان

وصال روحانی
گروه فرهنگی

روز گذشته در مراسم توزیع نود و هفتمین دوره جوایز اسکار در سالن «دالبی تیاتر» شهرلس‌آنجلس آمریکا شگفتی‌ها کم نبودند.
«شون بیکر» کارگردان و سناریست فیلم نه‌چندان موجه «آنورا» با کسب پنج جایزه اسکار شامل مجسمه‌های طلایی بهترین فیلم و برترین کارگردانی، ناظران این حرفه را متحیر کرد و بر کاندیداهای جدی‌تر کسب این عناوین شامل فیلم‌های «بروتالیست» و «Conclave» (مجمع کاردینال‌ها) سایه انداخت. از سوی دیگر سینمای بالنده ایران با فتح اسکار برترین انیمیشن کوتاه سال توسط «زیر سایه سرو» به کارگردانی مشترک شیرین سوهانی و حسین ملایمی نشان داد که درونمایه‌ای غنی دارد و به سوی اعتلایی هرچه بیشتر پیش می‌تازد. این به واقع سومین اسکار صید شده توسط ایران طی تاریخ ۹۷ ساله برپایی رقابت‌های معتبر و البته تبلیغاتی اسکار به حساب می‌آید. هر دو اسکار قبلی ایران را اصغر فرهادی با فیلم‌های بلند فیچر (داستانی) خود و در شاخه برترین «فیلم بین‌الملل» کسب کرده بود. او ابتدا با عرضه «جدایی نادر از سیمین» اسکار این شاخه را در سال ۲۰۱۲ به‌دست آورده و سپس با فیلم «فروشنده» در سال ۲۰۱۶ آن پیروزی را تجدید کرده و یک‌بار دیگر مجسمه طلایی بهترین فیلم غیرانگلیسی زبان را تصاحب کرده بود.

کسب افتخار به یمن جنجال

شون بیکر که روز دوشنبه (۱۳ اسفند) با فیلم «آنورا» هم اسکار برترین فیلم سال را برد و هم بهترین کارگردان شناخته شد، ۵۵ ساله و متولد نیوجرسی آمریکاست و طی عمر ۳۰ ساله هنری‌اش ۸ فیلم بلند را ساخته اما با هیچ‌یک از آثار قبلی‌اش سروصدایی را ایجاد نکرده و به جایی نرسیده بود. به‌واقع نیز دلیل اصلی سروصداهای به‌پاشده پیرامون «آنورا» و اختصاص یافتن اسکارهای اصلی امسال به بیکر و فیلمش موضوع جنجالی و کم‌ارزش این فیلم بود که البته در بازار غرب این‌گونه رویکردها غیررایج نیست. با این حال وقتی دیگر نهادها و ارگان‌های بزرگ سینمایی جهان شامل گلدن گلوب، «بفتا» (اسکار سینمایی بریتانیا) و «سزار» (اسکار سینمای فرانسه) به این فیلم پشت کردند و هیچ جایزه عمده‌ای به آن ندادند، این باور شکل گرفت که مجریان اسکار و به‌واقع آکادمی علوم سینمایی و هنرهای تصویری نیز که خالق و توزیع‌کننده اسکار شده است، همین راه را طی کند و به‌رغم کاندیدا کردن «آنورا» در شش شاخه اکثر این جوایز را به فیلم بیکر ندهد. نهادهای مورد بحث طی دی‌ماه تا اوایل اسفند اکثر جوایز خود را به «بروتالیست» که آن را بریدی کوربت ۳۷ ساله و آمریکایی ساخته است و «Conclave» که کارگردانی آن را ادوارد برگر ۵۵ ساله و آلمانی برعهده داشته، اختصاص دادند و کمترین بها را به «آنورا» دادند.

بازگشت هالیوود به ضدارزش‌ها

با این حال در مراسم دیروز اسکار با اهدای اسکارهایی بسیار مهم و اصلی به بیکر و فیلمش یک بار دیگر ثابت شد که هالیوود ضد ارزش‌ها را بر ارزش‌ها ارجح می‌شمرد و پس از هفت - هشت سال ارائه اسکارها به فیلم‌های غنی و مضمون‌محور، یک بار دیگر راه گذشته‌اش را در پیش گرفته و تجلیل‌گر سوءرفتارهای فرهنگی شده است. «آنورا» درباره روابط یک زن جوان کژکردار روس‌تبار با پسر یک مرد بسیار متمول روسی در شهر بروکلین آمریکا و تبعات این قضیه است. این فیلم با کسب پنج اسکار در مراسم دیروز بر «بروتالیست» که به ۳ اسکار رسید، فایق آمد و «امیلیا پرز»، «دون۲» و «شرور» را هم که هر یک به دو مجسمه طلایی رسیدند، به زیر دست خود فرستاد. یکی از پنج اسکار اهدا شده به «آنورا» سهم مایکی مدیسون شد که نقش اول زن را در این فیلم ایفا کرده است. جایزه‌ای که پیشتر تصور می‌شد سهم کاندیداهای جدی‌تر و کم‌مسأله‌تری مثل فرناندا تورس، کارلا سوفیا گاسکان و همچنین دمی مور مسن شود، اما به لطف جنجال‌سازی آنورا و رویکرد مجدد آکادمی اسکار به ضدارزش‌ها سهم مدیسون شد که آمریکایی است و بیشتر از ۲۶ سال ندارد. مدیسون به رغم حضور ۱۳-۱۲ ساله‌اش در عرصه‌های هنری و بازی در هشت فیلم بلند سینمایی طی سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۴ تا پیش از آنورا نه به موفقیت خاصی رسیده بود و نه جایگاهی را در بین بهترین بازیگران زن برای خود دست‌وپا کرده بود.

آدریان برادی «دوئل سال» را برد

بی‌گمان بزرگ‌ترین دوئل سال در راه فتح جوایز بزرگ انفرادی اسکار امسال را آدریان برادی بازیگر ۵۲ ساله آمریکایی و رالف فاینس هنرپیشه ۶۳ ساله انگلیسی در راه فتح اسکار برترین هنرپیشه نقش اول مرد داشتند که این دوئل را برادی برد تا دومین اسکار عمر ۳۰ ساله هنری‌اش را به‌دست بیاورد. برادی در فیلم بروتالیست نقش یک مهاجر یهودی گریخته از مجارستان طی ایام جنگ جهانی دوم را که به آمریکا می‌رود و آنجا گرفتار اعتیاد می‌شود، به نحو احسن ایفا کرده است. فاینس نیز در فیلم دراماتیک و سیاسی «مجمع کاردینال‌ها» ایفاگر رل اسقف ارشدی است که ریاست مجمع انتخاب‌کننده یک پاپ جدید را برای کاتولیک‌های جهان در پی مرگ پاپ قبلی برعهده دارد. برادی قبلاً در سال ۲۰۰۳ برای بازی در فیلم «پیانیست» ساخته رومن پولانسکی هم اسکار بهترین بازیگر مرد سال را برده بود اما فاینس در هر سه مرتبه قبلی نامزدشدنش برای این جایزه هم ناکام مانده بود و با احتساب شکستش در رقابت دیروز چهارمین‌بار است که اسکار بهترین بازیگر مرد سال را از دست می‌دهد.

افسوسی بزرگ برای مجمع کاردینال‌ها

رسیدن «Conclave» به فقط یک اسکار در مراسم دیروز که در قسمت بهترین سناریوی اقتباسی بود، سبب شد یکی از بهترین فیلم‌های امسال سینمای جهان به رغم نامزد شدن در هشت شاخه در نهایت فقط به یک مجسمه طلایی برسد که این شاید ظلمی بزرگ به این فیلم پرمحتوا بوده باشد. سناریوی «مجمع کاردینال‌ها» را پیتر استراگان نگاشته و او با اقتباس از رمانی با همین نام نوشته رابرت هریس به این کار همت گماشته است. در پیشداوری‌های امسال گفته می‌شد اگر «امیلیا پرز» فرانسوی اسکار بهترین فیلم سال را تصاحب نکند، «مجمع کاردینال‌ها» از بخت‌داران اصلی برای کسب این جایزه خواهد بود. در عمل چنین نشد و به رغم کارگردانی حساب‌شده ادوارد برگر و بازی شگفت‌انگیز رالف فاینس در رل اصلی محسنات فراوان این فیلم نادیده گرفته شد و خالقان این اثر سینمایی معناگرا با همان تک‌اسکار استراگان مراسم امسال را ترک گفتند و افسوسی بزرگ بر دل آنها و هواداران‌شان ماند

فاتحان بزرگ «اسکار ۲۰۲۵» «سالس» برزیلی و یک کار تاریخی

یک جایزه عمده و بزرگ مراسم دیروز سهم برزیل شد و آن جایزه، اسکار برترین فیلم بین‌الملل (غیرانگلیسی زبان) بود که به فیلم سیاسی و افشاگر «من هنوز اینجا هستم» ساخته والتر سالس کارگردان نام‌آشنا و برزیلی این فیلم اهدا شد. این فیلم درباره یک فعال سیاسی در برزیل است که پس از به قدرت رسیدن نظامیان در این کشور به مدت شش سال به تبعیدی خودخواسته می‌رود ولی در سال ۱۹۷۰ هم که به کشورش بازمی‌گردد و زندگی مرفهی را در سواحل ریودوژانیرو برای خود در کنار همسرش پی می‌گیرد، باز به فعالیت‌های سیاسی‌اش و مبارزه با دولت نظامی برزیل ادامه می‌دهد. کار به بازداشت و زندانی شدن این مرد می‌کشد و از این مرحله مادر خانواده (با بازی درخشان فرناندا تورس) است که باید یک‌تنه خانواده‌اش را هدایت کند و از تنگناهای اجتماعی و سیاسی عبور بدهد. این اولین‌بار در تاریخ هالیوود است که اسکار برترین فیلم بین‌المللی سال به فیلمی به زبان پرتغالی - برزیلی اختصاص می‌یابد. سالس ۶۸ سال سن دارد و از ۱۹۹۱ به بعد با احتساب «من هنوز اینجا هستم» ۱۵ فیلم بلند را ساخته که برخی از آنها مانند «ایستگاه مرکزی» (محصول ۱۹۹۸) و «خاطرات موتورسیکلتی» (۲۰۰۴) جریان‌ساز و به‌شدت خبرساز بوده‌اند.

برنده‌ای بزرگ با نمای یک بازنده

بریدی کوربت کارگردان جوان «بروتالیست» نه اسکار بهترین فیلم سال را برد و نه در شاخه برترین کارگردانی اول شد، اما این فیلم با کسب ۳ جایزه اسکار امسال او را به جمع فاتحان بزرگ «اسکار ۲۰۲۵» پیوند داد. فیلمی که ردپای افکار کوربت در جای‌جای آن مشخص است، سه نفر از خالقان خود را هم به افتخار فتح مجسمه‌های طلایی نایل ساخت. یکی «لول کرالی» که تصویربرداری این فیلم را انجام داده، دیگری دانی‌یل بلومبرگ که موسیقی متن آن را سروده و سومی آدریان برادی که در شاخه بهترین بازیگر مرد نقش اول، باز هم در رده اول ایستاد. با اینکه در هنرهای فردی کرالی، بلومبرگ و البته برادی هیچ شکی وجود ندارد، اما این کوربت است که در ششمین فیلم بلندش و در حالی که پیشینه هنری‌اش از ۲۰ سال فراتر نمی‌رود، حس و دید ویژه خود را ضمیمه تک‌تک سکانس‌های این فیلم رئالیستی و دردناک کرده است. او به واقع باخت مسلم خود را در دو شاخه اصلی‌تر و مهم‌تر بهترین فیلم و برترین کارگردانی به زیر سایه اسکار فتح شده فیلم خود منتقل کرده و به‌جای معرفی شدن به‌عنوان یکی از بازنده‌ها در قالب یک برنده ظاهری (و شاید هم واقعی!) جای گرفته است.

ناکامان بزرگ «اسکار ۲۰۲۵» «اودیارد» از زمامداری در فرانسه فراتر نرفت

ژاک اودیارد، سینماگر مطرح فرانسوی که فیلم خبرساز اخیرش «امیلیا پرز» در مراسم روز گذشته توزیع اسکارهای ۲۰۲۵ برخلاف انتظارهای قبلی خوش ندرخشید، در شرایطی بالاترین نقطه صعود هنری‌اش را تجربه می‌کند که پای به هفتادوسومین سال حیاتش گذاشته است. با وجود این و به‌رغم پیشتاز بودن «امیلیا پرز»، واپسین ساخته او در جمع کاندیداهای اسکار امسال، این فیلم در مراسم دیروز اسکار فقط دو جایزه برد و از کاندیدا شدنش در ۱۱ ساخته دیگر هیچ بهره‌ای نگرفت. اودیارد که متولد شهر پاریس است و سابقه فعالیت‌های هنری‌اش از نیم قرن هم فراتر می‌رود، از تجلیل‌شده‌ترین و پرجایزه‌ترین سینماگران تاریخ فرانسه محسوب می‌شود. او تا قبل از مراسم روز دوشنبه «دالبی تیاتر» دو جایزه «بفتان» (اسکار سینمای بریتانیا) و سه جایزه گلدن‌گلوب را هم تصاحب کرده بود و با فتح ۱۳ جایزه سزار (اسکار سینمای فرانسه) در حدفاصل سال‌های ۱۹۹۵ تا ۲۰۲۵ رکورد فتح بیشترین سزارها را در اختیار دارد. این توفیق زمانی جالب‌تر می‌شود که تذکر دهیم اودیارد در سه نوبت متفاوت به جایزه بهترین کارگردان، بهترین سناریست و البته بهترین فیلم سال در مراسم اهدای سزارها رسیده است. اودیارد در فستیوال معتبر کن هم که جشنواره اول فرانسه و کل جهان به حساب می‌آید، چهار جایزه مهم به دست آورده است. اودیارد با فیلم «دیپان»، نخل طلایی کن را برد و آن‌گاه در سال ۲۰۱۸ با عرضه وسترن «برادران سیترز»، ساخت اولین فیلم انگلیسی زبانش را تجربه کرد. اودیارد سپس با ساختن «امیلیا پرز»، اولین فیلم اسپانیایی‌زبان خود را هم رو کرد که در مراسم گلدن‌گلوب امسال برنده دو «گلوب» شامل گلوب بهترین فیلم غیردراماتیک سال هم شد. با وجود این، اودیارد روز گذشته نتوانست از پیشاهنگ بودنش در سینمای فرانسه چندان فراتر برود. فتوحات بین‌المللی خیره‌کننده سه، چهار ماه اخیر «امیلیا پرز» او را لزوماً به زمامدار هالیوود هم تبدیل نکرد.
زو سالدانا، بازیگر زن سیاهپوست آمریکایی، جایزه اسکار برترین بازیگر زن نقش دوم را برای بازی در این فیلم به دست آورد و اسکار برترین ترانه سال هم به «امیلیا پرز» رسید، اما اینها برای فیلمی که قرار بود دروکننده اصلی جوایز امسال اسکار باشد، برای شخص اودیارد فقط به‌مثابه یک شکست بزرگ بود و نه چیزی دیگر. چه چیزی بدتر از اینکه امیلیا پرز جایزه اسکار برترین «فیلم بین‌الملل» سال را هم نبرد، در حالی که همگان مطمئن بودند اگر آکادمی علوم سینمایی و هنرهای تصویری جایزه مهم‌تر و اصلی اسکار «بهترین فیلم سال» را به این فیلم ندهد، قطعاً به قصد جبران، اسکار برترین فیلم بین‌الملل را به آن اختصاص خواهد داد.

انیمیشن استثنایی بدون جایزه ماند

قسمت دوم فیلم کارتونی «درون-بیرون» که روز گذشته اسکار برترین انیمیشن سال را برخلاف تمام تصورات قبلی کسب نکرد و این جایزه را به فیلم «Flow» (جریان) واگذار کرد، از آثار نادر سال‌های اخیر سینمای جهان است. «درون-بیرون۲» در جذب مخاطبان در سال رو به پایان چنان موفق بوده که با گیشه‌ای بالای ۱٫۸ میلیارد دلار لقب پرفروش‌ترین فیلم سال جهان را تصاحب کرده و این افتخاری است که پیش‌تر هرگز نصیب کارتون دیگری نشده بود. «درون-بیرون۲» که ادامه‌ای بر وقایع فیلم اول (محصول ۲۰۱۵) به شمار می‌آید، درباره دختر نوجوان ۱۳ ساله‌ای به نام رایلی است که وجودش به تسخیر انواع عناصر متضاد درآمده است و وقتی عامل «خشم» بر او غلبه می‌کند، رنگش سرخ می‌شود و هر زمان که المان «شادی» بر سایر احساسات او غلبه می‌یابد، صورتش باز و روشن می‌شود و به آرامش می‌رسد. مشکل بزرگ وی اما این است که او با عناصر غم، ترس و ناامیدی نیز کلنجار می‌رود و به تازگی «حس خودشناسی» هم در وجود او شکل گرفته است. درون جسم و روح رایلی، این عناصر، جنگی شبانه‌روزی با یکدیگر دارند و همین موضوع غریب، دستمایه کار «کلسی‌مان» کارگردان این دوگانه استثنایی شده است تا یکی از مدرن‌ترین، ابتکاری‌ترین و البته محبوب‌ترین انیمیشن‌های تاریخ را بسازد. به‌رغم همه این محسنات و تحسین اکثر کارشناسان، «درون-بیرون۲» روز گذشته (۱۳ اسفندماه) نتوانست جایزه بسیار مهمی را که تصور می‌شد در مشتش باشد، به دست بیاورد و سازندگانش با دست‌هایی خالی و اندوهی فراوان سالن «دالبی تیاتر» را ترک کردند.

برندگان اسکار امسال چه گفتند؟ شجاع باشید و فیلم‌های مستقل بسازید

در مراسم دیروز اسکار و به‌هنگام توزیع جوایز، برندگانی که روی «سن» آمدند، اظهاراتی را بیان کردند که شاید جالب‌ترین آنها موارد ذیل باشد:
● الکس کورا تهیه‌کننده «آنورا» برنده اسکار برترین فیلم: ما یک فیلم کاملاً مستقل تهیه کردیم و پیروز شدیم. توصیه ما به همکاران‌مان این است که آنها نیز راهی مشابه را در پیش گیرند و مثل ما به سمت ساخت آثاری از این دست بروند، زیرا سینمای جهان به چنین چیزی بشدت محتاج است.
● شون بیکر، کارگردان «آنورا»: برخلاف آنچه تصور می‌شد، ما این فیلم را نه با انبوهی از پول، بلکه با بودجه‌اندک ساختیم آنچه ما را به پیروزی رساند، شجاعت و کار با تمامی وجودمان و از صمیم قلب بود.
● مایکی مدیسون بازیگر نقش اول «آنورا» و فاتح اسکار بهترین بازیگر زن: پیروزی من بسیار سوررئال و غیرقابل وصف است. من تلاش می‌کنم با گزینش دقیق‌تر نقش‌های پیشنهادی از این پس حضوری حساب‌شده‌تر در صحنه داشته باشم، ولی تحت هر شرایطی از دستاوردهایم در «آنورا» راضی‌ام.
● آدریان برادی، بازیگر نقش اول مرد «بروتالیست» و برنده اسکار برترین بازیگر مرد: فتح اسکار همیشه یک رویداد ویژه است و هنرمند را به سوی مقصد نهایی‌اش به پیش می‌راند. این یک شروع تازه برای من است و چیزی است که می‌توانم دو دهه بعدی فعالیت‌های هنری‌ام را براساس آن ریل‌گذاری و اجرایی کنم. هرچند بروتالیست یک‌بار دیگر مرا به بستر فاجعه‌آمیز وقایع جنگ جهانی دوم و تبعات آن بازگرداند اما این سوژه‌ای است که هرگز کهنه نمی‌شود. امیدوارم جهان به مکانی شادتر، آرام‌تر و بدون جنگ تبدیل شود.
دانی‌یل بلومبرگ برنده اسکار برترین موسیقی متن برای فیلم بروتالیست: وقتی بریدی کوربت کارگردان این فیلم را ملاقات کردم انگار با همزاد خود روبه‌رو شده باشم و با مردی از جنس افکار خودم. با وجود این موظفم که بگویم پیروزی من محصول یک کار جمعی و نتیجه تلاش مجموع همکارانم است که تعدادشان هم اصلاً کم نبوده است. من با افرادی همکاری کردم که سال‌هاست پشتیبانم بوده‌اند و در سختکوشی نمونه‌اند.
● لول کرالی، تصویربردار «بروتالیست» و برنده اسکار بهترین فیلمبرداری: از کوربت کارگردان فیلم تشکر می‌کنم، زیرا این فرصت بزرگ را به من داد و به من اعتماد کرد. رسیدن به الماس‌های هنری کوششی سترگ را می‌طلبد اما کوربت از آن آدم‌هاست که اگر من کم هم می‌آوردم و برنده اسکار نمی‌شدم، پشتم می‌ایستاد و از حمایت من دست برنمی‌داشت.
● کلمان دوکول و کامیل برندگان اسکار بهترین ترانه برای فیلم «امیلیا پرز»: مضمون ترانه «ال‌مال» که آکادمی اسکار آن را بهترین دانست، محکوم کردن فسادهای اداری و خلل‌های اجتماعی و تلاش برای زدودن نقایص سیاسی و مدنی از سطح اروپاست. از کارلا سوفیا گاسکان بازیگر نقش اول فیلم که این آواز را اجرا کرد، بسیار متشکرم، زیرا او سهمی بزرگ در خلق این توفیق داشت.
● زو سالدانا برنده اسکار نقش دوم زن برای فلم «امیلیا پرز»: این اولین مرتبه کاندیدایی من بوده و بدیهی است که از پیروز شدن در همان مرتبه اول بسیار شادمان باشم. اینکه من بتوانم به زبان اسپانیایی که با آن بیگانه بودم، تکلم کنم جالب‌ترین قسمت قضیه است و من این جایزه را به مادربزرگم اهدا می‌کنم زیرا او فرزند یک خانواده مهاجر بوده که سال‌ها پیش به آمریکا آمدند و در اینجا سکنی گزیدند.
● پیتر استراگان برنده اسکار برترین سناریوی اقتباس شده برای فیلم «مجمع کاردینال‌ها»: از همه افراد شاغل در این پروژه تشکر می‌کنم. رمان رابرت هریس در این زمینه بهترین دستمایه من برای نوشتن سناریو بود و در نتیجه بخشی از این پیروزی متعلق به اوست. با هر نگاهی ساختن فیلمی بی‌دردسر پیرامون واتیکان و مسائل آن کاری پرمحنت است و چیزی که حرف و حدیث‌های آن پایانی ندارد.
● پل تیزول برنده اسکار برترین طراحی لباس برای فیلم «شرور»: من اولین مرد سیاه پوست هستم که به جایزه اسکار این شاخه می‌رسم و همین مسأله سبب می‌شود بیش از پیش احساس افتخار کنم. من به سایر هنرمندان سیاهپوست حاضر در این مراسم هم درود می‌فرستم و امیدوارم حق آنها نیز همیشه لحاظ شود و جوایز مهم از آنها دریغ نگردد.
● کایران کالکین برنده اسکار نقش دوم مرد برای فیلم «یک درد واقعی»: همسرم می‌گفت این جایزه را به من نمی‌دهند اما رأی‌دهندگان خلاف این عمل کردند و مرا در صدر نشاندند. پیامم به همسرم تشکر از او به خاطر نگهداری از بچه‌هایمان و تقدیر از آکادمی اسکار برای اهدای این جایزه به من است.

فاتحان «اسکار ۲۰۲۵»

- **فیلم: «آنورا» ساخته شون بیکر**
- **کارگردان: شون بیکر**
- **بازیگر مرد نقش اول: آدریان برادی برای فیلم «بروتالیست»**
- **بازیگر زن نقش اول: مایکی مدیسون برای فیلم «آنورا»**
- **بازیگر مکمل مرد: کایرین کالکین برای فیلم «یک درد واقعی»**
- **بازیگر مکمل زن: زو سالدانا برای فیلم «امیلیا پرز»**
- **سناریوی اوریژینال: شون بیکر برای فیلم «آنورا»**
- **سناریوی اقتباس شده: «پیتر استراگان برای «مجمع کاردینال‌ها»**
- **فیلم بین‌الملل: والتر سالس برای فیلم «من هنوز اینجا هستم»**
- **انیمیشن بلند: گینتس زیل بالودیس و ماتیس کازا برای فیلم «جریان» (Flow)**
- **انیمیشن کوتاه: شیرین سوهانی و حسین ملایی برای فیلم «زیر سایه سرو»**
- **مستند بلند: باسل ادرا و راسل ژور برای فیلم «هیچ سرزمین دیگری»**
- **مستند کوتاه: مالی اوبراین و لیزا رمینگتون برای فیلم «تنها دختر در ارکستر موسیقی»**
- **تصویربرداری: لول کرالی برای فیلم «بروتالیست»**
- **تدوین: شون بیکر برای فیلم «آنورا»**
- **طراحی صحنه: ناتان کرالی و لی ساندالس برای فیلم «شرور»**
- **طراحی لباس: پل تیزویل برای «شرور»**
- **چهره‌آرایی: پی‌یر اولیویه پرسن و استفانی گوییلون برای فیلم «ماده»**
- **جلوه‌های بصری: پل لمبرت و استیفن جیمز برای فیلم «دون۲»**
- **فیلم کوتاه زنده: ویکتوریا وارمردام و ترنت برای فیلم «من یک روبوت نیستم»**
- **موسیقی متن: دانی‌یل بلومبرگ برای فیلم «بروتالیست»**
- **ترانه: کامان دوکول و کامیل برای فیلم «امیلیا پرز»**
- **صدابرداری: گارت جان و ریچارد کینگ برای فیلم «دون۲»**
- **اسکارهای افتخاری: کوینسی جونز موسیقی‌سرای آمریکایی، جولی‌یت تیلور متخصص انتخاب بازیگر (Casting)، باربارا براکولی و مایکل جی ویلسون تهیه‌کنندگان فرانچایز «جیمز باند» طی بیش از شش دهه و ریچارد کرتیس، قصه‌گوی کمیک با پشتوانه فعالیت‌های وسیع خیرخواهانه.**

> در مراسم دیروز اسکار با اهدای اسکارهایی بسیار مهم و اصلی به بیکر و فیلمش یک بار دیگر ثابت شد که هالیوود ضد ارزش‌ها را بر ارزش‌ها ارجح می‌شمرد و پس از هفت - هشت سال ارائه اسکارها به فیلم‌های غنی و مضمون‌محور، یک بار دیگر راه گذشته‌اش را در پیش گرفته و تجلیل‌گر سوءرفتارهای فرهنگی شده است